

Jaunā Avīze VAIDAVAI

2005. GADA FEBRUĀRIS

AVĪZI NEFINANSĒ PAGASTA PADOME - NODOKĻU MAKSĀTĀJI

BEZMAKSAS

CILVĒKI VAIDAVĀ

CIEMOJOTIES MUZEJĀ "MELDRI"

Vaidavas pagasts laiku lokos varējis lepoties ar cilvēkiem, kuri savas ikdienas piepildījumu meklējuši interesantās un sabiedrībai noderīgās nodarbēs.

Mainoties laikiem un politiskai sistēmai valstī, mainījās iedzīvotāju iespējas apmierināt intereses ārpus darba laika. Attīstījās citas saimniekošanas formas, kas ļāva mūsu pagastā veidot jaunas kultūras tradīcijas - radušies vairāki muzeji, kuru pamatā ir bijusi privātā iniciatīva un interese par mūsu novada un tautas vēsturi.

Šoreiz jūs, lasītāji, iepazīstināsim ar *Zirgvilkmes inventāra un seno sadzīves priekšmetu muzeju "Meldri"* un tā saimnieku Juri Vazdiķi.

Ceļš līdz muzeja tapšanai nav bijis viegls. Aizraušanās ar antīko sākās jau septiņdesmito gados, kad Latviju bija pārņēmis retro automobiļu "bums". Tad dažādos laikos, mainot darba un dzīves vietas, nācies mest mieru šai nodarbei, bet miera nav bijis un tā ik pa laikam atkal uzmanību pievērsta šim vaļaspriekam.

"Meldru" saimnieks ir interesants stāstītājs un par katru lietu savā muzejā zina stāstīt ilgi un plaši, par tās izcelsmi un ceļiem, kā tā nonākusi viņa pārraudzībā. Ikvienu no muzejā ekspozīcijā izliktajām senču darba un dzīves liecībām ir ar savu stāstu un var pavēstīt daudz ne tikai par novada, bet arī valsts saimniecisko attīstību. Pārsvarā mantas iegūtas kā dāvinājumi, cilvēkiem atbrīvojot saimniecības no nederīgām un savu laiku nokalpojušām lietām, kuras ilgi stāvējušas bēniņos, šķūnīšos vai zem klajas debess. Ikvienam dāvinātājam, kurš vēlāk nāca aplūkot dāvināto, ir bijušas labas sajūtas ieraugot, kā sen piemirsta un sarūsējuši manta ieguvusi jaunu elpu un priecē arī citas paaudzes.

Kolekcija visu laiku aug un no sākotnējās ekspozīcijas mājas garāžā paplašinājusies līdz divām ēkām lauku sētā ārpus centra. Vienā aplūkojamas sīkāki senču saimniecībā un sadzīvē izmantoti priekšmeti - Zviedrijā ražota lodlampiņa, atsvari dažāda lieluma, gaismekļi, pudeļu korķējamaiss, simtgadīga foto ierīce, bezmēns (*sveramais rīks*), gludekļi, koka saimniecības trauki, 1904. gadā Amerikā ražots rokas putojamais, gan arī daudz citi

interesanti un sen neredzēti priekšmeti. Sava vieta ierādīta veciem radioaparātiem un patafoniem.

Citā ēkā iespējams redzēt jau nopietnākus saimniecībā izmantotus agregātus - zirgvilkmes tehniku, ar kuru agrāk apstrādāta zeme, arklu, zemes irdinātāju, kultivatoru, vagotāju, kā arī līnijdrošku, pļaujmašīnu, kura ražota Zviedrijā, kāpostu šķērlādi un daudz ko citu. Muzeja ekspozīcijā apskatāma arī 30. gadu līnijdroška, ar kuru savulaik, apmeklējot saimniecības Vaidavas pagastā pārvietojies veterinārārsts.

Vairākas no lietām, piemēram, zirgvilkmes sējmašīna, kartupeļu racējs atrasti mežā, caurauguši ar kokiem un krūmiem. Nācies pielikt daudz darba, lai tās varētu ieņemt vietu blakus citām izstādītajām tehnikām. "Meldru" saimnieka redzeslokā nonākuši arī priekšmeti un vēsturiskas liecības no ne tik seniem laikiem - ekspozīcijā aplūkojamas lietas no pagājušā padomju laika.

Tomēr senu lietu vākšana un atjaunošana tūristu un citu apmeklētāju priecēšanai nav vienīgais, kas raksturo "Meldru" saimniekus Juri un Aiju Vazdiķus. Izveidojusies sadarbība ar Kultūras centru "Vaidava" iekļaujoties, tā rīkotajās ikgadējās Annas dienās - Saimes dienās, pie sevis Saimes dienā lauku sētā "Meldri" uzņemot gan vietējos ļaudis, gan ciemiņus no Igaunijas un Lietuvas. Tad lauku sētā viesiem tiek vērtas visas muzeja ēku durvis, mauriņā izvietotas agrāk saimniecībā izmantotās tehnikas un notiek pankūku cepšanas sacensības. Tiek dancots un dziedāts. Ar ekspozīciju ir kuplinātas daudzas izstādes Kultūras centrā "Vaidava".

Muzeju apciemojušo ekskursantu ceļi veduši no visām Latvijas pusēm - Dobeles, Alojās, Bauskas, Rēzeknes, Rīgas, Iecavas un citām vietām. Šeit savulaik viesojies arī bijušais Ministru Prezidents

*Zirgvilkmes inventāra un seno
sadzīves priekšmetu muzejā
"MELDRI"*

vienmēr tiek gaidīti apmeklētāji

Iepriekš zvanīt 6323724 - Jurim Vazdiķim

Par šī numura iznākšanu sakām paldies - VTU "Valmiera "

VAIDAVA VĒSTURES GRIEŽOS

KĀRĻA LEZDIŅA ATMIŅU VIJUMS ...

Šajā avīzes numurā mēs sākam publicēt krēslinieku mazdēla Kārļa Lezdiņa atmiņu stāstījumu. Kārlis Lezdiņš ir krēslinieku amata meistara mazdēls, kurš pēc otrā pasaules kara emigrēja uz ārzemēm un pašlaik dzīvo Anglijā. Ņemot vērā šo atmiņu apjomu mēs turpinājumu publicēsim marta mēneša izdevumā. Ikviens amata meistara vai viņa sekotāju stāsts ir vērtīgs kultūrvēsturisks materiāls, kurš nododams tālāk un saglabājams nākošajam paaudzēm.

MANAS BĒRNĪBAS ATMIŅAS "KALNA KOŠĀS"

Es piedzimu 20 gs divdesmito gadu beigās, Latvija tad bija brīva un laimīga valsts. Es, protams, nenojautu, kas notiks.

Manas pirmās atmiņas ir par vectētiņu Pēteri (*no tēva puses*). Viņš bija garš, spēcīgs vīrs, personība, kas mūs ļoti ietekmēja. Man bija tikai 5 gadi, bet es viņu ļoti labi atceros.

Viņš man mācīja, kā aizpildīt katru minūti, kamēr esi nomodā, un kā priecāties par dabas skaistumu. Viņš arī mācīja mani kādu mīlēt un rūpēties par to un sagatavoties negadījumiem, kas varētu mani pārsteigt. Es domāju, ka viņa ietekme bija jūtama visā manā turpmākajā dzīvē. Mēs dzīvojām attālā lauku mājā Latvijas ziemeļu daļā, tālu no pilsētām, kur baznīcās notika dievkalpojumi, bet katrā svētdienā mums bija tradīcija noturēt lūgšanu mājās.

Lai gan mums bija veiksmīga lauku saimniecība, vectētiņa īstā mīlestība bija mežsaimniecība, kokmateriālu sagatavošana, īpaši no priedēm. Viņš bija meistars krēslu gatavošanā, kurus transportēja uz Igauniju un Somiju. Jaunākos gados viņam zeme nepiederēja, viņš strādāja. Man šķiet, viņam bija problēmas ar vācu zemes īpašniekiem, kurus zinām kā Baltijas vāciešus.

Manam vectēvam bija dēls, mans tēvs, arī Pēteris, kurš vairāk izrādīja interesi par zemi un lopiem, nekā kokmateriālu pārvēršanu krēslos.

Un tā vectēvs veica pamatīgus ieguldījumus lauksaimniecībā savam dēlam un vēlāk arī mazbērniem. Ēkas un tehnika bija ļoti mūsdienīgas, parasts lauksaimnieks nevarēja izveidot tādu saimniecību, kāda bija viņam, pie tam bija viss nodrošinājums veiksmīgai krēslu ražošanai.

Vectēvam bija pāri 80 gadiem, kad viņš mira, un līdz pat pēdējai mūža dienai viņš smēķēja pīpi, kas bija pildīta ar mājās audzētu tabaku. Mums ar to nācās samierināties, jo viņš bija saimniecības galva un tika ļoti respektēts un cienīts.

Vectēvs bija liels lasītājs, vienmēr gribēja zināt, kas jauns notiek pasaulē. Viņš nekad nelietoja brilles, un pašam bija savi zobi līdz mūža beigām. Tas droši vien bija tādēļ, ka viņš dzīvoja tīru, dabisku dzīvi un ēda tikai dabiskus produktus.

Man prātā, kā viņš nesa pamatīgu koka laivu no vienas upes atekas līdz otrai, kas bija, apmēram, ceturtdaļjūdzes attālumā. Parasti to varētu izdarīt četri pieauguši vīri.

Kad viņš nomira, es vēl biju bērns. Manos laukos

bēres bija ļoti līdzīgas bērēm Anglijā. Ikviens sēroja par aizgājēju, pēc tam sekoja svinīgs mielasts. Draugi un paziņas atbalstīja tuviniekus, netrūka ne ēdienu, ne dzērienu. Lai kā vectēvs bija mīlēts, dzīve turpinājās. Viņš bija mācītājs, kā mums jāprot izdzīvot.

Manam tēvam bija veca pistole, ko vectēvs bija viņam iedevis jau zēna gados, lai aizsargātos pret laupītājiem un vilkiem. Viņam nekad neļāva izbraukt bez tās, lai gan laupītāju daudz nebija un vilku bija tik daudz, cik trušu Anglijā. Tāpat arī lāči. Tēvs mani mācīja, kā tik galā ar lāčiem bez pistoles.

Par laimi līdz tam, kamēr es biju izaudzis un varēju ceļot viens pats, abus - lāčus un vilkus civilizācija bija likvidējusi.

Mūsu saimniecība atradās nogāzē, no tās varēja pārredzēt 15 jūdžu rādiusā, skaisto Gauju ietverot.

Mājas apakšējā daļa bija celta no ķieģeļiem, bet augšējā - no koka. Tā bija divstāvu ēka, ar diviem pagrabiem. Tos izmantoja dārzenu, piena, krējuma, sviesta, mājas vīna, alus un bērzu sulu glabāšanai. Pat vasarā tie bija auksti. Tas gan netraucēja kaķim tur iekļūt un pamieloties ar krējumu.

Mājai aiz priekšnama sekoja telpa ar akmeņu klonu, ko izmantoja kā virtuvi.

Priekšnamam bija trīs durvis, - vienas veda augšup otrajā stāvā, vienas uz viesu zāli, bet trešās ievada atpūtas telpā. No šīs telpas varēja nokāpt lejā pa betona pakāpieniem ar ornamentētām dzelzs margām un nokļūt mājas aizmugurē. Tas, protams, bija tikai vasaras laikā. Bez jau minētajām telpām lejas stāvā bija deviņas istabas. Lielākā bija viesu istaba, ko lietoja tikai lielās svinībās. Tur varēja ietilpt vismaz simts cilvēku. Divas istabas bija atsevišķi priekš strādniekiem. Pārējās ģimenei. Ģimenē bijām pieci. Vecākais bērns - mana māsa Ausma, tad brālis Jānis un es biju jaunākais. Manu māti sauca Emīlija.

Otrais stāvs bija vasaras viesiem, bet vēlā rudenī, kad viņi atgriezās pilsētā tur vienā istabā glabāja ābolus. Mans tēvs mēdza noklāt grīdu ar salmu slāni un tad rūpīgi ar rokām sakārtoja uz tiem ābolus. Tā tie saglabājās līdz pat martam. Kādā citā otrā stāva telpā glabāja miltus koka lādē, tāpat glabāja arī žāvētu gaļu. Tā patiešām bija laba.

Vienu ziemu biju ļoti saaukstējies un lielu laiku pavadīju dzīvojamā istabā. Ikviens bija aizņemts ar saviem mājas pienākumiem. Pēkšņi sadzirdēju, ka kāds ir augšā, otrajā stāvā, tur, kur glabājās gaļa. Domāju, ka tā ir māte. Es jutu, ka tā ir izdevība dabūt kādu gaļas šķēlīti, kas, protams, paliktu noslēpums starp mani un māti. Tā es uzkāpu augšā un uzsaucu. Nebija nekādas atbildes, un es devos atpakaļ. Sev par lielu pārsteigumu ieraudzīju māti staigājam pa pagalmu. Kad pastāstīju viņai, ko esmu dzirdējis, viņa teica, ka tās vienkārši ir iedomas un ka man ir drudzis. Kā es par to varēju strīdēties? Bet no tā laika es pret otro stāvu izturējos ar lielu bijību un nevēlējos turp doties pat pēc gaļas šķēlītes.

VAIDAVIEŠI RAKSTA

ESIET SVEICINĀTI!

Tie garie ziemas vakari rosina uz pārdomām par senākiem laikiem un ne tik seniem. Un tūlīt arī rindā stājas jautājumi. Gribu publicēt savas pārdomas un nevaru saprast, kurā avīzītē: ierastajā "Vaidaviņā" jeb varbūt sponsorētajā, skaistajā "Jaunā Avīze Vaidavai"? Drošāk jau laikam būtu abās.

Ir pagājis 20. janvāris. Ir bijis kārtējais piemiņas sarīkojums, atceroties barikāžu laiku Rīgā. Arī mans vīrs tajās 1991. gada aukstajās dienās kopā ar citiem vaidaviešiem dežurēja Rīgā. Arī viņa dzīvība, tāpat kā daudzu citu vīru dzīvības, bija pakļautas briesmām. Un diez vai šie pasākumi centrā varētu notikt, ja nebūtu Latvijas patriotu.

Ir pagājuši 14 gadi. Nu jau pagastā ir divas avīzītes, bet informācijas nav. Decembra mēneša "Vaidaviņā" sludinājumu par barikāžu dienu pasākumu laikam bija likt par agru, bet janvāra - par vēlu.

Taču "Jaunā Avīze Vaidavai", cik noprotams, domāta tikai centra iedzīvotājiem, jo līdz Briežu galam, konkrēti - līdz mūsu pastkastītei - tā nenonāca.

Par šo pasākumu mēs droši vien neuzzinātu vispār, ja man nebūtu bijusi vajadzība tieši 20. janvāra dienā ar autobusu braukt uz pagasta centru.

Tā nu es ierodos Vaidavas centrā un skatos kā brīnumu pasaulē: pie katras mājas parādes durvīm piesprausti uzaiicinājumi ierasties kultūras namā uz piemiņas pasākumu. Eju bijušajā kantora ēkā, un tur, ārpus veikala uz plauktiņa, guļ vēl pāris eksemplāru "Jaunā Avīze Vaidavai". Tas viss centra iedzīvotājiem un tiem, kas zina īstajā laikā būt īstajā vietā. Ja tev kaut kas noplīst, un tu neesi laikus apgrozījies pagastmājas tuvumā, tad tā arī sēdi savā meža stūrītī. Un jāsaka, ka ne reizi to neesam nožēlojuši, esot prom no nevajadzīgām pļāpām. Vienīgi jaukos pasākumos gan gribētos piedalīties. Tāpēc neizprotama ir šī pēdējā pasākuma organizatoriskā puse. Vai mūsu pagasts tiešām ir tik trūcīgs finansiāli (vai varbūt garīgi?), ka nevarēja katram barikāžu dalībniekam (informācija taču tika ievākta divus gadus atpakaļ) atsūtīt jauku ielūgumu ar piedāvājumu mūs atvest uz sarīkojumu un aizvzināt mājās par pagasta līdzekļiem. Ja pagastam tā naudiņa nesanāk, varbūt VTU "Valmierā" sponsorētu un viens avīzes numurs varētu izpalikt? Tā arī īsti nesaprotu, ko pirms vēlēšanām grib pierādīt jaunās avīzes veidotāji? Ka var arī savādāk? Bet var taču uzlabot par 100% to pašu "Vaidaviņu", kura, manuprāt, ir zem katras kritikas.

Lai arī cik pašiem sarīkojuma veidotājiem šis pasākums 20. janvārī likās gana jauks un izdevies, nekad to par tādu nevarētu saukt, ja kāds no barikāžu dalībniekiem ir atstāts nezaicināts un lieks. Šajā gadījumā šis sarīkojums bija "atskaites ķeksītis".

Vēl par avīzi "Vaidaviņa". Jau Raivja Strazdiņa veidotajā aptaujā izteicos par to, kas mani neapmierina šai izdevumā.

Pirmkārt - rakstu secība laikrakstā. Kas tad ir pats svarīgākais jebkurā pagastā? Pareizi - cilvēks un uzmanība pret viņu! Uzmanība pret vecajiem ļaudīm. Ja apsveicam

kādu cilvēku dižā jubilejā, tad, manuprāt tam ir jābūt vienmēr pirmajā lapā, nevis pēdējā, kaut kur apakšā, stūrītī, tā starp citu.

Arī līdzjūtības izteikšana avīzītē mirušo piederīgajiem noteikti atradīsies vietīņa. Palicējiem šī mazā uzmanība no pagasta puses tomēr ir ļoti svarīga. Tā ir pleca sajūta, ka "lielajā" pagastā ar savu būdu neesi viens. Un šī uzmanība taču neko nemaksā! Mēs esam neredzamām saitēm saistīti, mēs esam cilvēki, visi mirstīgi.

Lasot "Vaidaviņu", bieži rodas sajūta, ka avīze ir redaktora privātīpašums. To apstiprina kāds notikums 2 gadus atpakaļ. Pirms 4 gadiem uzsāku saraksti ar krēslinieka mazdēlu Kārli Lezdiņu, kurš dzīvo Anglijā. Viņš man ar mīlu prātu atsūtīja savas bērnības un jaunības dienu atmiņas par vectēvu, par skolas laiku un kara sākumu. Manuskripts bija angļu valodā. Tulkojumu veica Vaira Vīra.

Iedevu šo tulkojumu Dzintra Rudzītei ar domu, ka interesantākie fragmenti tiks publicēti "Vaidaviņā". Kā nekā K. Lezdiņš ir bijušais briedēnietis, bērnību pavadījis "Kalnu Košās", un viņa atmiņas varētu būt interesantas ne vienam vien vaidavietim.

Pagāja pāris nedēļas, un savus materiālus saņēmu atpakaļ ar piebildi: "Ļoti interesanti! Bet publicēt nevarēšu, jo iznāk pārāk dārgi. Mūsu laikraksts ir par pagasta naudu - Ls 24 katru mēnesi." Tā, lūk!

Ik mēnesi, kad pienāk "Vaidaviņa", izlasu to no vāka līdz vākam un jūtos sarūgtināta par pagasta naudas tērēšanu no redaktora puses. Kam vajadzīgi tie tukšie laukumi, tie neizteiksmīgie zīmējumi? Kam vajadzīga redaktora sleja? Un vēl. Vai mūsu avīzītē ir vajadzīga padomu lapusiņa, kur norādīts, kā rīkoties, lai acu ēnas turētos ilgāk, kur stāstīts par to, kāpēc sunim sāk smakot mute, kur dots padoms, kā uzglabāt ābolus, u.t.t. Šos un līdzīgus materiālus jebkurš interesents pats atradīs citos izdevumos.

Tā tomēr ir liela atbildība - veidot pagasta avīzi. Un vienlaicīgi tas ir milzīgs, radošs un interesants darba lauks, ja to dara no sirds un pa īstam. Pamatā avīzē jābūt Vaidavas cilvēki, viņu domas, viņu veiksmes un arī neveiksmes. Šis izdevums nedrīkst būt sauss pagasta sēžu un lēmumu atreferējums.

Un vēl. Vai kādam var būt interesanta informācija, cik pagastā miruši vīrieši, cik sievietes. Šī statistika ir sāpīga tiem, kuru tuvinieki ir šajos ciparos, bez līdzī jušanas.

Tāpat par jaundzimušajiem. Ir pieci jaundzimušie, tādi un tādi vārdi. Bet viņiem taču, paldies Dievam, ir arī vecāki! Un mēs varam viņus atklāt, mīļi uzrunāt un apsveikt!

Ir tik daudz, bezgala daudz tēmu, lai veidotu interesantu pagasta avīzi, jo mums ir ļoti daudz jauku, gaišu, radošu, neparastu cilvēku. Var veidot intervijas ar šiem ļaudīm. Tās būtu interesantas sarunas ar skolotājiem, uzņēmējiem, māksliniekiem, pensionāriem, ar bijušajiem pagasta vai kolhoza vadītājiem, ar represētajiem, u.t.t. Ir jāiet pie cilvēkiem!

Turp. 4.lpp.

Turp. no 3.lpp.

Bieži, pēc tikšanās ar ekskursantiem, domāju, kāpēc vieni cilvēki staro, citi nē. Un dīvainākais ir tas, ka gaišie ne vienmēr ir tie veiksmīnīki, materiāli nodrošinātie. Satieku cilvēku, kura uzņēmums plaukst, bet pats saimnieks nomākts, bez starojuma. Arī šī tēma varētu būt interesanta, jāļauj tik izteikties pagasta cilvēkiem.

Saistošas var būt sarunas gan ar veiksmīgiem ļaudīm, gan ne tik veiksmīgiem. Katram savs skatījums, savs viedoklis par dzīvi, kaut ne vienmēr sakrītis ar mūsējo.

Un kāpēc nevarētu būt intervijas arī ar dzērājiem? Varētu pajautāt, kā tas viss sākās, jo nepiedziema taču ar šo kaiti. Varbūt šīs sarunas ar "iemetējiem" palīdzēs viņiem paskatīties atpakaļ uz to sākuma punktu, kad sākās šī degradācija. Varbūt

var vēl kaut ko grozīt? Varbūt šī saruna liks padomāt tiem, kas vēl ir uz robežas, kas "iet pa naža asmeni"? Tās būtu pārdomas jauniešiem. Ar izsmieklu un ironiskiem pantiņiem tāpat nekas nebūs līdzēts. Jāteic, ka starp šiem "iemetējiem" ir arī zinoši un gudri cilvēki, tas pats Jānis Eiduks.

Īpaša vieta varētu būt sarunām ar represētajiem. Mūsu pagastā viņu nav maz. Šie atmiņu stāstījumi paliktu skolas muzejam.

Un vēl vajadzētu apjautāties, kā klājas un kā ar veselību bijušajiem Černobiļas posta likvidētājiem. Nav jāgaida 20. gadadiena.

Tas tad arī viss, kas bija uz sirds un ko vēlējos pateikt. Tā savādi sanāca - pirms vēlēšanām...

Novēlu jums visiem - esiet veseli Jaunajā gadā!

Ar cieņu, *Irisa Vainovska*
"Lejas Bregžos"

NO REDAKTORA

VĒSTULE, KĀ JAUTĀJUMS UN ATBILDE

Šķiet esam panākuši savu mērķi - diskusiju pagasta sabiedrībā par to, kādai jāizskatās un saturiski piepildītai jābūt pašvaldības izdotai un finansētai avīzei. Saņemot Irisas Vainovskas vēstuli, mēs "Jaunā Avīze Vaidavai" veidotāji, pieņemam viņas kritiku, jo vēl jau tikai trešais numurs iznācis - mēs mācāmies. Ikvienam kritiku esam uzņēmuši pozitīvi un no tās izdarījuši secinājumus, lai katrs nākamais numurs būtu labāks un saturā bagātāks, tāpat interesantāks mūsu pagasta iedzīvotājiem. Domājam pie izplatīšanas iespējām nosedzot visu pagasta teritoriju. Esam raduši atsaucīgus cilvēkus, kas mums palīdz avīzes rakstos ieviesušos kļūdu labošanā.

Vēstules autore uzdod retorisku jautājumu kāpēc tiek izdotas divas avīzītes, ja var uzlabot jau esošo. Taču tālāk vēstulē viņa dod pietiekami skaidru atbildi. Ir mēģināts runāt ar pagasta priekšsēdētāju par "Vaidaviņas" saturisko pusi, diemžēl tā arī tas palicis runu līmenī. Arī I.Vainovskas pieminētā aptauja parādīja iedzīvotāju vēlmes, kas tika nopublicētas apkopotā veidā 2004. gada marta "Vaidaviņā". Tomēr redaktore pievienoja komentāru, kura galvenā doma - avīze turpinās iznākt tāda, kāda tā ir. Mūsu mērķis, izdodot decembra "Jaunā Avīze Vaidavai", nebija izdot vienlaikus otru avīzi, bet mainīt esošo.

Pilnībā piekrītu, ka ikvienas avīzes izdevējam ir jābūt cilvēks, kuram šī avīze un tajā sniegtā informācija būs jālasa, ir jābūt viņa interešu loks. "Jaunā Avīze Vaidavai", pateicoties lasītāju atsaucībai, jau šobrīd ir pārpildīta, raksti un intervijas krājas marta mēneša izdevumam, uzrunājot cilvēkus ne tikai centrā, bet Podzēnos, Baužmalā un Briežu galā dzīvojošos.

I.Vainovska netiešā veidā uzdod jautājumu

par vienmērīgu informācijas izvietojumu pašvaldības teritorijā, ne tikai centrā. Pašvaldībā tikai administratīvajā centrā ir ziņojumu, afišu dēlis, bet ārpus centra? Arvien vairāk liekas, ka pagasta vadībai piemirsies - arī citur pagastā dzīvo cilvēki. Vēl būdams vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs, izvietojot vēlēšanu komisijas informāciju, saskāros ar problēmām, kur izvietot vēlēšanu plakātus, un citus materiālus Podzēnos, Briežu galā un Baužmalā. Spraudām pie šķūņiem, mājām, kur nu varējām.

Jau šobrīd redzams, ka ar avīzes palīdzību iespējams meklēt un rast risinājumus problēmām.

Sanākot kopā vēlētāju apvienībām "APVIENOTAIS SARAKSTS VAIDAVAI" un "VAIDAVIEŠI", deputātu kandidāti pauda uzskatu, ka nepieciešams izveidot stacionārus informācijas izvietojuma standus visās apdzīvotnēs Vaidavas pagasta teritorijā:

Podzēnos,
Baužmalā,
Briežu galā,
Vaidavmuižā.

Par barikāžu atceres pasākumu gribētos piebilst, ka vaidaviešu, kuri piedalījās tajos trauksmainajos un Latvijas neatkarībai būtiskajos notikumos, saraksts nav pilnīgs. Arī šajā barikāžu piemiņas pasākumā Vaidavas pamatskolas muzeja vadītājam Vismantam Priedītem tika saukti jauni uzvārdi un starp fotogrāfijām meklētas pazīstamas sejas. Vēlreiz aicinu pašus vaidaviešu būt aktīviem, apzinot vēstures liecības, lai jau pēc gada, tiekoties barikāžu 15 gades atceres pasākumā, barikāžu dalībnieki starp apmeklētājiem būtu kuplākā pulkā.

Raivis Strazdiņš
"Jaunā Avīze Vaidavai" redaktors

VAIDAVIEŠI SPORTĀ TUVUMĀ UN TĀLUMĀ

“TIKAI PAMĒGINĀT UN VISS...”

Intervija ar vaidavieti - 2002. gada pasaules junioru čempioni pārairu divniekā, airētāju Ligitu Kavieri

Tā bija 2002. gada vasara, kad kultūras nama direktore Ināra Blūma no Zeltītes Kavieres uzzināja par Latvijas jauno sportistu panākumiem pasaules čempionātā junioriem airēšanā Lietuvā. Starp šiem junioriem bija arī vaidaviete Ligitu Kaviere, kura pārairu divniekā kopā ar Zani Pujiņu no Vecpiebalgas ieguva čempiona titulu. 2002. gada 23. augustā, klātesot trenerēm Sandrai Bremzei un Guntai Rolšteinei, kā arī pašvaldības pārstāvjiem no Vecpiebalgas, čempiones tika sveiktas Vaidavā.

Ir pagājis pietiekami garš laika posms un avīzes veidotāji nolēma sazināties ar Ligitu Kavieri, lai uzzinātu, kā klājas. Intervija norisa 2005. gada janvāra - februāra mijā, redaktoram un Ligitai apmainoties ar vēstulēm.

R.S.: *No tikšanās reizes Vaidavā 2002. gadā, pēc pasaules čempiona titula junioriem iegūšanas Lietuvā, pagājuši vairāki gadi. Kā šajā laikā gājis sporta gaitās?*

L.K.: No 2002. gada ir savs laiciņš pagājis... 2,2 gadi? Tajos pietiekami laika daudziem notikumiem. Spilgtākie no tiem manā sporta dzīvē - bronzas medaļa pasaules U-23 čempionātā, 2003. gadā Belgradā, pārairu četrinieka, un 4. vieta šajās pašās sacensībās 2004. gada vasarā Poznaņā (Polija) divniekā ar Līgu Liepu. Ar Līgu startējām divniekā arī pasaules U-18 čempionātā 2003. gadā, dažādu apstākļu sakritības dēļ izcīnot 7. vietu olimpiskajā Atēnu kanālā. Šajās sacensībās gan piedalījāmies vairāk tikai pieredzes iekrāšanas pēc, jo uz augstiem rezultātiem nevarēja cerēt - visi spēki tika koncentrēti U-23 četrienieka startam Belgradā dažas dienas pirms Atēnām. Tomēr neskatoties uz rezultātu, Atēnu čempionāts bija lielisks piedzīvojums! Tik neparasts pasaules čempionāts manuprāt notika pirmo reizi! Kā karjeras sasniegumu uzskatu arī iekļūšanu vienā no pasaules labākajām universitātēm - University of Southern California (ASV). Šeit aizvadu pirmo gadu, paralēli mācībām sportoju, un, jāatzīst - šādas pārmaiņas dzīvē pozitīvi iespaido manus rezultātus.

Kāpēc izvēlējies sportu un tieši airēšanu?

Lai arī cik muļķīgi tas nebūtu, airēšanā sākotnēji negribēju palikt ilgāk par vienu gadu - tikai pamēģināt un viss. Bet tā nu sanāca, ka nu jau drīz būs pilni seši gadi “noairēti”.

Sākās viss vienkārši - mācījos Vaidavas pamatskolas 8. klasē, kad uz skolu atbrauca Murjāņu sporta ģimnāzijas trenere un uzaicināja mācīties ģimnāzijas Jūrmalas filiālē. 13 gadīgam cilvēkam jau nav divreiz jāsaka. Prom no mājām, “lielā dzīve”, ko vairāk var vēlēt domāju!

Kas aizrāva airēšanā, ka joprojām nodarbojies ar šo sporta veidu?

Laikam jau pirmie panākumi aizrāva. Pirmajā vasarā, pēc gandrīz viena gada airēšanas, divniekā ar Zani Pujiņu izcīnījām sudrabu Latvijas junioru čempionātā, zeltu saņēma divnieks, kas nedaudz vēlāk izcīnīja 5. vietu pasaules U-18 čempionātā. Nolēmām, ka mēs taču arī varam! Un - nākošajā gadā atkārtojām Vācijā viņu panākumu. Tā jau tas sākās, saka taču, ka “apetīte rodas ēdot”. Tagad lielisks stimulē turpināt airēt ir stipendija - nebūs panākumu sportā, nebūs arī stipendija!

Tavas veiksmes sportā ietekmē stipendijas lielumu. Vai sports ir dominējošs universitātē - ar to nodarbojas lielākā daļa studējošo jeb tā ir papildus nodarbe, no kuras var gūt kādu labumu, piemēram, lielāku stipendiju?

Statistika ir apmēram šāda - universitātē mācās kopumā 20 000 bakalaura grādu iegūstošie studenti, no tiem 560 ir sportisti, neskaitot tos, kas sestdienas rītos iet paskriet veselības labad. Tātad lielākā daļa nesanāk. No šī pustūkstoša sportistu pilnas stipendijas saņem trešā daļa, varbūt mazāk. Bet studijas šeit ir dārgas, jo universitāte ir privāta - par grāmatām vienam semestrim vien sanāk izdot vairāk naudas kā Latvijas augstskolā par gada mācību maksu. Tāpēc konkurence uz stipendijas saņemšanu ir liela.

Cik noprotams, tad universitātē mācās un sporto studenti no dažādām valstīm. Kā ar saprašanas ikdienā, treniņos, kā ar valodu?

Internacionālā dažādība manā skolā ir viena no lielākajām valstī - ir pārstāvētas daudzas pasaules valstis. Ļoti daudz ir studentu no Āzijas, Meksikas, samērā daudz arī no Krievijas, tā ka var dzirdēt visdažādākās valodas un mācīties dažādas kultūras.

No Latvijas biju vienīgā līdz janvārim, kad mācības šeit uzsāka Jēkabs Sliede - vieglatlēts no Latvijas. Visai pozitīvi, kad ir kāds latvietis tepat kaimiņos, lai gan arī Losandželosā esot samērā daudz latviešu, kādi 3000. Tāpat zinu, ka vieglatlētikas komandā ir šķēpmetēja no Lietuvas, par igauņiem gan nekas nav dzirdēts.

Kā nokļuvi ASV augstskolā, vai saistībā ar sportu?

Vistiešākajā saistībā ar sportu. Īsumā stāsts ir tāds, ka 2003. gada pasaules čempionātā Belgradā satiku šīs universitātes treneri Zenonu, kurš piedāvāja iespēju mācīties Kalifornijā, saņemt stipendiju un pārstāvēt augstskolu ASV studentu čempionātā.

Turp. 6.lpp.

Turp. no 5.lpp.

Sākumā uz to skatījos visai skeptiski, bet tad, (*arī pateicoties Ievas - manas draudzenes un partneres četriniekā Belgradā pierunāšanai*), nolēmu pamēģināt. Sekoja aptuveni desmit mēneši dokumentu kārtošana, mācīšanās, SAT tests, zvani un e-pasti no Zenona, papīru tulkošana un pats galvenais - faktu slēpšana... Faktu, ka iestājos ASV augstskolā slepus no daudziem cilvēkiem. Neticēju, ka treneres, federācija un olimpiskā vienība būs sajūsmā par manu aizbraukšanu.

Visu stipri sarežģīja muļķīgie jauninājumi vidusskolas atestāta saņemšanai pagājušajā gadā, jo mācības USC sākas 23. augustā, bet Latvijas atestātu saņemšanu tikai jūlija beigās, tā ka bija visai saspringta situācija. Tas vēl bija jāiztulko un jānosūta divām iestādēm. Bet galu galā viss beidzās veiksmīgi, lai gan skolas sākumu nokavēju par dažām dienām.

Vai studējot ir obligāta dalība universitāšu sacensībās?

Dalība ASV studentu čempionātā jeb NCAA (*ASV studējošo atlētu asociācija, no angļu val.*) ir jāizcīna, piedaloties sacensībās visa mācību gada garumā. Saņemot stipendiju, es piekrītu pārstāvēt savu universitāti. Startējot sacensībās, es startēju, lai uzvarētu. Dalība NCAA ir pašsaprotama lieta, pēc kā tiecas 99% studentu - atlētu, to skaitā arī es.

Cik lielā mērā mācības ir saistītas ar taviem mērķiem?

Latvijā ir visai problemātiski savienot airēšanu ar studijām, jo airēšanas centrs atrodas Jūrmalā, un, lai trenētos divas reizes dienā, ceļš turp un atpakaļ no Rīgas arī ir jāmēro divreiz. Laiks, līdzekļi, dzīvošana...

Toties USC viss atkal ir savienojams. Lai arī jāmācās ir ļoti daudz, tomēr varu saglabāt to pašu treniņu apjomu, kāds ir bijis pēdējos gados. Un piedevām vēl šāda apstākļu maiņa nāk par labu maniem rezultātiem.

Vai sporta gaitas neietekmē mācības un ko tu apgūsti šajā augstskolā? Vai tas ir saistīts ar interesēm pēc sportistes karjeras beigām?

Kā jau teicu, šeit ir jāmācās ļoti daudz, pie tam vēl angļiski, protams. Bet pie tā jau pierasts. Vidēji ir trīs lekcijas dienā un desmit treniņi nedēļā. Cik lielā mērā sports ietekmē vai neietekmē mācības, nevaru izvērtēt, bet varu droši teikt, ka atzīmes man ir labas un dažās lietās pat izkonkurēju pašus amerikāņus.

Mācos sabiedrisko politiku, plānošanu un menedžmentu - precīzāk pilsētu plānošanu un attīstību, un kā papildus specializāciju veselības veicināšanas studiju programmu. Varbūt izklausās nesaprotami, jo Latvijā, cik zinu, pilsētu plānošanu un attīstību nemāca. Parasti, kad man jautā, ko es darīšu pēc augstskolas beigša-

nas, atjokoju, ka uzcelšu pilsētu un būšu savas pilsētas mērs, viss jau ir saplānots! Katram, kurš strādās nozīmīgu darbu manā pilsētā, apsolu nosaukt vienu ielu viņa vārdā.

Cik nopratu, tad tagad tu airē ne tikai divniekā, bet arī četriniekā. Vai joprojām esi kopā ar savu pārinieci Zani?

Četriniekā startējam Belgradā, kā arī piedalāmies mazākās sacensībās Latvijas un Baltijas čempionātos, bet pārsvarā airēju divniekā ar Līgu Liepu. Kur palika Zane?... Diemžēl, Zanei neveicas ar veselību. Tā liedz turpināt sportot, jo viņa pēdējā gada laikā ir pārcietusi vairākas ceļgala operācijas.

Šeit, Amerikā, airēju astotniekā kopā ar jau iepriekš pasaules čempionātos satiktām eiropietēm no Polijas, Krievijas, Čehijas, Vācijas, Bulgārijas un Serbijas, kā arī ar amerikānietēm.

Kādā laivā airēšu vasarā, vēl ir pāragri spriest, vienīgais, ko skaidri varu apgalvot, tas nebūs astotnieks. Ne jau tāpēc, ka man nepatīktu šī laiva, bet Latvijā vienkārši nav ne tik daudz labu nepāru airētāju, ne arī sacensībām derīga astotnieka.

Sacensības, kuras Tev palikušas atmiņā kā vislabākās ne tikai iegūts vietas dēļ.

Emociju ziņā noteikti tas pats U-18 čempionāts Trāķos, Lietuvā, zelta medaļas tomēr paliek zelta medaļas. Kopā esmu piedalījusies 5 pasaules čempionātos, katrs no tiem palicis atmiņā ar kaut ko īpašu. Belgrada 2003. - pašas sacensības, karstais laiks, sabombardētā pilsēta, jauni draugi, noslēguma pasākums... Atēnās - vējš 18 metri sekundē, grieķu ēdieni, vēstures pieminekļi... Polija, Poznaņa - Bokuma uzvara... Vācija 2001. - pirmais pasaules čempionāts, tas jau pats par sevi paliek atmiņā. Un tagad Ņūportas rudens airēšanas festivāls (*Newport autumn rowing festival*) - pavisam savādākas sacensības, pirmkārt, jau astotniekā, turklāt vēl sacensības tiešām kā festivāls.

2002. gadā intervijā Valmieras rajona laikrakstam "Liesma" kopā ar Zani minējāt, ka sapnis ir Olimpiskās spēles. Vai šis sapnis vēl joprojām ir aktuāls?

Olimpiskās spēles ir un paliek sapnis/mērķis vienmēr! Bet tas ir tāds "lielais" sapnis, mērķis vasarai ir dalība pasaules U-23 čempionātā. Es pārsvarā cenšos visu pa mazākiem mērķiem sadalīt, piemēram, tagad mans mērķis ir medaļa ASV studējošo čempionātā, bet, lai to sasniegtu, man ir jāsauglabā sava vieta "A" astotniekā, bet savukārt, lai sasniegtu to, katru dienu jāsaucenas ar 40 citām manas vietas kārtojām, jāsauglabā labas atzīmes skolā un laba veselība. Galvenais taču ir zināt, ko gribi un tad to sasniegt!

SKOLU VĒSTIS

PROJEKTU NEDĒĻA VAIDAVAS
PAMATSKOLĀ

Katru gadu visās Latvijas skolās notiek projektu nedēļas, kad skolēni kopā visa klase vai sadalījušies pa interešu grupām vai individuāli izstrādā darbus par konkrētu tēmu. Arī šogad Vaidavas pamatskolā no 31. janvāra līdz 4. februārim bija projektu nedēļa. Tās ietvaros 1.- 4. klases strādāja pie tēmas, kas veltīta jaunā Gaiļa gada astronomiskajam sākumam - "*Kur tu teci, gailīti ...*". Mazām klasēm ik gadus temats saistīts ar jauno pēc ķīniešu horoskopa atnākošā gada simbolu. 5. - 9. klasei projektiem kopēja drošības tēma:

☑ 5. - 7. klasēm - Pirmā palīdzība un rīcība dažādās dzīves situācijās;

☑ 8. klasei - elektrodrošība, elektrības vēsture, elektroierīces, Latvenergo konkurss "*Kam gaišāka galva*";

☑ 9. a, b klasēm - individuālie projekti.

9. klašu skolēnu izstrādāto projektu tēmas ir aktuālas sabiedrībā - Drošība savstarpējās attiecībās, Personiskā drošība uz ceļiem, Atkarība no smēķēšanas, Drošība uz ūdens, Atkarība no narkotikām. Grupa 9. klases skolēnu sagatavoja projektu "*Popiela*", kurš 9. martā norisināsies Kultūras centrā "*Vaidava*".

Projektu nedēļas ietvaros skolēniem bija iespējams klausīties dažādus speciālistus, kuru ikdienas darbs saistīts ar cilvēku drošību. Ciemos bija Valmieras ugunsdzēsēju priekšnieks Jānis Skrastiņš, Ināra Malceniece, kuras redzeslokā ikdienā ir vaidaviešu veselība. Arī paši skolēni ne tikai klausījās ciemiņu stāstījumā, bet brauca lūkot, kā strādā Valmieras policijā, tipogrāfijā, 5. - 9. klases apmeklēja sporta bāzi "*Baiļi*".

KULTŪRAS CENTRĀ "VAIDAVA"

KORIS "VAIDAVA" VAKAR, ŠODIEN UN
RĪT...

Ieskatoties Vaidavas pagasta dzīves notikumos, neiztrūkstoša sastāvdaļa ir kultūra, tai skaitā arī koris. Nu jau 34 gadus, lai arī dziedāšanas tradīcijas Vaidavā ir daudz senākas, tādēļ daudzi teiks, kas tad ir 34 gadi... Uzskatu, ka kolektīvam, tas ir pieklājīgs vecums. Šogad aprīlī Kultūras centrs svinēs savu 25 gadu jubileju. Šajā mēnesī arī koris nedaudz atskatīsies uz saviem pastāvēšanas gadiem.

Par agrākiem gadiem korī man ir grūti kaut ko teikt, jo šajā kolektīvā es ienācu 2002. gadā. Pēc koristu stāstītā "*ziedu laiki*" jau ir aizgājuši, taču, cerams, ka tie reiz atgriezīsies. Neapšaubāmi arī pa šie gadiem ir noticis daudz kas interesants un atmiņā paliekošs.

Lielākais notikums, protams, bija 2003. gada vasarā 23. Vispārējie latviešu dziesmu svētki. Tas arī bija viens no iemesliem, kādēļ sāku strādāt kopā ar jaukto kori "*Vaidavu*", jo koris bija palicis bez diriģenta. Nemāku izskaidrot, bet šī problēma nebija tikai pie mums, ka pēc svētkiem iestājās panīkums. Vai vainīgs bija svētku repertuārs, vai kāds cits iemesls. Jāsaka, ka pagāja diezgan ilgs laiks, kamēr dziedātāji atkal sarosījās. Bet teikšu atklāti, ka pašreiz koris ir nonācis līdzīgā situācijā.

Liels paldies Kultūras centram "*Vaidava*" un tā radošajai brigādei par pretimnākšanu un atbalstu visos kora dzīves pasākumos.

Pa šiem gadiem esam sadraudzējušies ar kora kolektīviem no *Siguldas, Mālpils, Mārupes*. Ir bijuši koncerti ar koriem no Valmieras un citiem rajoniem - j/k "*Naukšēni*", j/k "*Kaija*" no Salacgrīvas.

Ik gadus pavasarī tiek rīkotas Valmieras rajona

koru skates, kurās sevi esam pierādījuši sasniedzot augstus rezultātus. 2004. gadā jauktais koris "*Vaidava*" savā grupā ieguva 3. vietu, rajonā kopvērtējumā bijām 6. vietā.

Pagājušā gada Ziemassvētkos Valmieras rajons rīkoja pasākumu rajona kora kolektīviem Sv. Sīmaņa baznīcā, kurā atskaņoja J. Karlsona *Ziemassvētku kantāti* kopā ar Vidzemes kamerorķestri. Tā bija lieliska iespēja tajā piedalīties. Uzskatu, ka amatieru koriem šādi pasākumi ļoti noder.

Ir patīkami, ja tev ir daudz draugu, kas tevi aicina ciemos, tad sajūties svarīgs un nozīmīgs, bet ar to vien nepietiek. Nezinu, kā ir citur, bet šajā pagastā cilvēkus pārāk daudz ir pārņēmušas ikdienas problēmas un vienveidīgā rutīna, kas neļauj izrauties ne pa labi, ne pa kreisi. Ļoti skumji, ka arī pašvaldība atstājusi novārtā kultūras dzīvi. Te nav runa par finansiālu atbalstu, bet par elementāru cilvēcisku pretimnākšanu kaut vai Kultūras centra rīkotajos pasākumos.

Pa šiem gadiem ir bijušas daudz un dažādas iespējas izrauties ārpus mājām, bet, vienmēr apstājami pie finanšu trūkuma. Ja kolektīvs tikai vienreiz pusgadā (*arī tad pats par saviem līdzekļiem*) var atļauties izbraukt ārpus Vaidavas, uzskatu, ka tas neveicina pašdarbības attīstību pagastā.

Kā redzam, ne tikai valstī un politikā ir daudz problēmu, bet arī pagasta dzīvē. Cerēsim, ka pēc marta pašvaldību vēlēšanām situācija uzlabosies. Negribētos beigt uz skumīgas nots. Izdarīt var daudz, protams, ja ir vēlēšanās. Aicinām visus vaidaviešus 19. februārī plkst. 18.00 uz pašdarbnieku sadraudzības koncertu.

Līga Vasiljeva

ĪSZIŅAS INFORMĀCIJA SLUDINĀJUMI

- ☑ Valmieras pagasta kultūras namā 26. janvārī norisinājās Modes deju skate "*Dejas brīnums*", kurā piedalījās Vaidavas speciālās internātskolas deju grupa "*Bingo*". Ināras Ozolas vadībā un Vaidavas pamatskolas deju grupas "*Solandra*" un "*Solidago*" Baibas Kaufmanes vadībā. Internātskolas dejojotās savā grupā ieguva 3. pakāpes diplomu.
- ☑ Andra Straumes (*Valmieras pagasts*) trenētajā *hip hop* grupā darbojas vaidavietis Nauris Jurgenbergs, kurš arī piedalījās Modes deju skatē "*Dejas brīnums*". Nauris ar šo nodarbi ir aizrāvis arī savus vienaudžus vaidaviešus un nedēļā reizi Kultūras centrā "*Vaidava*" notiek treniņi.
- ☑ Vaidavas speciālās internātskolas kolektīvs 27. janvārī jauno 2005. gadu ievadīja ar karnevālu "*Gaiļa gada krāšņumā*". 2. februārī notika skatuves runas konkurss "*Zvirbulis*", kurā piedalījās un sniedza koncertu Adulienas speciālās internātskolas vokālais ansamblis "*Baloži*". Jautru nošu skaņās 2. martā norisināsies "*Popiela*" ar dažādu mākslinieku piedalīšanos skolas audzēkņu izpildījumā.
- ☑ 2004. gada sākumā, atsaucoties Aijas Pacēvičas iniciatīvai, mūsu pagastā dzima jauns kolektīvs - senioru deju kopa "*Fejas*". Šogad 25. februārī ar koncertu tiks svinēta viena gada jubileja. Gads aizvadīts, aktīvi mēģinot un koncertējot gan pašu mājās, gan citos Latvijas rajonos un Igaunijā.

KULTŪRAS CENTRĀ "VAIDAVA"
19. FEBRUĀRĪ PL. 18.00
TIKSIMIES PAŠDARBNIEKU
SADRAUDZĪBAS KONCERTĀ

**"JO DZIEDĀJU,
JO SKANĒJA..."**

PIEDALĀS:

**JAUKTAIS KORIS "VAIDAVA"
JAUKTAIS KORIS "NAUKŠĒNI"
VIESĪTES JAUKTAIS KORIS**

**SENIORU DEJU KOPA "FEJAS"
KOCĒNU VIDĒJĀS PAAUDZES DEJOTĀJI
PĒC KONCERTA UZ DANČIEM AICINA
HĀRDIJS
IEEJA UZ KONCERTU - BRĪVA
UZ BALLI - LS 1.
VISI MĪĻI LŪGTI UN AICINĀTI!**

"VTU VALMIERA"
ir veicis izmaiņas autobusu satiksmē
sākot ar 14. februāri

Rubenes skola c. Rāceņiem	15:55 (+6,+7)*	
Rubenes skola c. Gaidēniem	7:58 (+6,+7)*	*8:01
Valmiera c. Bregžiem	*16:30	
Valmiera c. Briežiem	8:35(+6,+7)*	16:29(+6,+7)*
Valmiera c. Sietiņiezi	19:25	
Rubene c. Druļiem	6:37(-7)	12:47

-7 nekursē norādītajās nedēļas dienās

* kursē mācību gada laikā mācību dienās

+6, 7* kursē skolēnu brīvdienās, darba dienās, visu gadu sestdienās un svētdienās

KULTŪRAS CENTRĀ "VAIDAVA"
9. MARTĀ
VAIDAVAS PAMATSKOLAS 9. KLASES
SKOLĒNU IZSTRĀDĀTĀ PROJEKTA
PASĀKUMS

POPIELA
SEKOJĒT INFORMĀCIJAI

Vaidavas pamatskola
aicina darbā apkopēju
(0,5 slodzes).
Pieteikuma vēstuli un CV iesniegt skolas
direktorei
līdz 21. februārim.
Informācija pa tālr. 6565105

Jaunā Avīze
VAIDAVAI

Izdevējs: INICIATĪVAS GRUPA

Redaktors - RAIVIS STRAZDIŅŠ, tālr. 6336081, e-pasts: raivic@yahoo.com, Skolas iela 1, Vaidava, LV - 4228. Literārā daļa - GUNTIŅA ZĪLE.

Avīzes tirāža 400 eksemplāri

PALDIES RAKSTU AUTORĒM UN IZDEVUMA ATBALSTĪTĀJIEM!

Vēlētāju apvienības
APVIENOTAIS SARAKSTS VAIDAVAI
Programmas izvērsums

Pārvalde, informācijas apmaiņa, sadarbība ar iedzīvotājiem

1. Informācijas izvietošanas sistēmas izveide – informācijas, afišu stendi Podzēnos, Baužmalā, Vaidavmuižā un Briežu galā.
2. Regulāras iedzīvotāju sapulces, arī ārpus centra.
3. Konsultatīvie referendumi.
4. Deputātu tikšanās ar vēlētājiem individuāli, nosakot pieņemšanas laikus.
5. Kvalitatīva laikraksta izveide un izdošana ar aktuālu un noderīgu informāciju pagasta iedzīvotājiem.
6. Pagasta mājas lapas izveide internetā.
7. Aktīvāko pagasta iedzīvotāju iesaiste darba grupās pie nozīmīgu lēmumu pieņemšanas, lai diskutētu konkrēto jautājumu.
8. Izsvērt sadarbības un/vai apvienošanās iespējas ar kaimiņu pašvaldībām – Kocēnu pagastu.

Finances, budžets

1. Jaunai padomei jāizvērtē iestāžu budžeti, izdevumu un ieņēmumu pozīcijas.
2. Iespējams noteikt telefona lietošanas limitus atkarībā no konkrētās amatpersonas darba pienākumiem.
3. Jāaktivizē parādu piedziņa, vēršoties pret parādniekiem nepieciešamības gadījumā tiesā vai palīdzot atbrīvoties no īpašumiem, par kuriem nespēj samaksāt nodokli.
4. Nepieciešams lielāku uzmanību pievērst iespējām izmantot Valsts Investīciju programmas līdzekļus.
5. Daudz var izdarīt pašvaldībai un iedzīvotājiem iesaistoties partnerības programma.
6. Komunālā dienesta izveides nepieciešamības izvērtēšana: neskatot to tikai šaurā apkures un ūdensapgādes jomā.
7. Pašvaldības struktūras pārskatīšana – apvienojot iestādes, kuras vērstas uz vienādu funkciju piedāvāšanu iedzīvotājiem.
8. Izskatīt kā iespēju, budžeta izdevumu samazināšanai, izvietot visu pārvaldes struktūru un citas pagasta iestādes vienā ēkā – Kultūras centrā.
9. Projektu rakstīšana – par pašvaldības naudu ir mācījušies kursus cilvēki, no kuriem šobrīd nav atdeves.

Sociālā joma

1. Mājas aprūpes dienesta izveide.
2. Veļas mazgātuves izveides izvērtēšana bijušā kantora telpās.
3. Sociāla sistēma nav tikai noteikumi un pabalsti, bet tie ir arī cilvēki, kuri šos noteikumus izpilda.
4. Iestāžu pielāgošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām – ratiņu invalīdiem.
5. Sadarbība ar Nodarbinātības valsts aģentūru.
6. Dialogs ar dažādām sociālām grupām pagastā – pensionāru padome, NVO, jaunieši, ārpus centra dzīvojošie.

Kultūra, izglītība, sports

1. Kultūras pasākumi ārpus centra.
2. Sadarbībā starp pašvaldību, Vaidavas pamatskolu un skolēnu vecākiem jāsāk darbs pie izglītības iestāžu turpmākas attīstības perspektīvām.
3. Publiskā interneta pieejas punkta izveides iespēju izvērtēšana.
4. Atjaunot tradīciju rīkot sporta spēles.
5. Turpināt Kultūras centra iesāktos tradicionālos pasākumus sadarbībā ar pagasta uzņēmējiem un amatniekiem:
 - Septiņu pagastu pašdarbnieku saiets „Pār novadu novadiem...”,
 - „Annas dienas – Saimes dienas” ar podnieku – keramiķu plenēru,
 - Tradicionālie valsts svētki.
6. Sadarbības starp Kultūras centru un pagasta teritorijā esošām skolām attīstība un veicināšana.
7. Nometņu infrastruktūras tālāka attīstība.

Vide

1. Sadarbības ar Gaujas Nacionālo parku attīstība.
2. Aktīva un pilnvērtīga bezdarbnieku nodarbināšana.
3. Apkārtnes sakopšanas talku organizēšana, kurās aktīvu līdzdalību ņemtu ievēlētie deputāti. Talkas ne tikai centra sakopšanai.
4. Vaidavas pamatskolas iesaiste vides sakārtošanā.
5. Ezermalas sakārtošana – laipas, soliņi, atpūtas vietas.
6. Strādāt pie Podzēnu un Vaidavmuižas aleju sakopšanas un atjaunošanas iespējām sadarbojoties ar zemju īpašniekiem.

„APVIENOTAIS SARAKSTS VAIDAVAI”

DEPUTĀTU KANDIDĀTU SARAKSTS UN
PRIEKŠVĒLĒŠANU PROGRAMMA

1. RAVIS STRAZDIŅŠ
2. AUSMA LINIŅA
3. ILGONIS BURKĪTIS
4. ULDIS JUSTAMENTS
5. DZINTRA EGLĪTE
6. INITA JURGENBERGA
7. DZINTARS LIEPIŅŠ

Mūsu vēlētāju apvienība, pārstāvot dažādas pagasta apdzīvoto vietu un sociālo grupu intereses, un domājot par pagasta nākotni, piedāvā jums jaunu pieeju pagasta apsaimniekošanā un pārvaldē, respektējot un ievērojot pagasta iedzīvotāju intereses.

Pārvalde, informācijas apmaiņa, sadarbība ar iedzīvotājiem

Lai nodrošinātu pagasta padomes un tās struktūru veiksmīgu darbu, ir jāpanāk pieņemto lēmumu atbilstība sabiedrības interesēm. Bez aktīvas un mērķtiecīgas deputātu sadarbības ar pašvaldības darbiniekiem nav iespējams ražīgs darbs, pagasta teritorijas attīstība un apsaimniekošana.

Realizējot nozīmīgus projektus un pieņemot lēmumus, jāriko iedzīvotāju konsultatīvas aptaujas, iedzīvotāju sapulces, izskaidrojot veicamos darbus un informējot par padarīto.

Jāizmaina pagasta avīzes forma un saturs, piedāvājot interesantu un aktuālu informāciju par notikumiem pašvaldībā, iedzīvotāju dzīvē un darbā. Labi noorganizēta informācijas plūsma starp padomi un iedzīvotājiem ir viens no priekšnoteikumiem pagasta un saimniecības izaugsmei.

Finanses, budžets

Darbojoties ierobežota budžeta ietvaros, jārealizē stingra un taupīga finansiālā darbība, jāstrādā pie ienākumu palielināšanas, parādu piedziņas un iestāžu izdevumu lietderības izvērtēšanas. Nepieciešams izstrādāt pagasta attīstības stratēģiju.

Jāpievērš uzmanība Eiropas struktūrfondu apguvei, kā arī līdz šim neizmantotajai Valsts investīciju programmai un citām iespējām papildus finanšu ieguvei.

Jāizvērtē nepieciešamību veidot Komunālo dienestu pagasta komunālās saimniecības pārvaldei un saimniecisku darbu veikšanai.

Sociāla joma

Jāizmanto pagasta sociālā darbinieka zināšanas, kultūras un izglītības iestāžu iespējas informēt sabiedrību par iedzīvotāju iespējām sevī pilnveidošanā un labklājības veicināšanā.

Vienkārša un iedzīvotājiem izprotama sociālo pabalstu pieprasīšanas un piešķiršanas sistēma. Jāatbalsta trūcīgās ģimenes, daudz bērnu ģimenes, veidojot atbalsta programmas, kas veicinātu šo ģimeņu rehabilitāciju un iesaistī sabiedrības dzīvē. Nepieciešams izveidot sociālās mājas aprūpes pakalpo-

jumus, kurus saņemtu iedzīvotāji ar objektīvām grūtībām sevī aprūpēšanā vecuma vai citu iemeslu dēļ, un ietvers pakalpojumus cilvēka dzīves vietā un ilgstošās sociālās aprūpes iestādēs.

Aktivizēt pagasta padomes sadarbību ar Pensionāru padomi.

Kultūra, izglītība, sports

Nemot vērā demogrāfisko situāciju pagastā jādomā par izglītības iestāžu attīstību, iesaistot skolotājus un vecākus.

Budžeta un piesaistītā finansējuma ietvaros jāstrādā pie Kultūras centra, bibliotēkas, pamatskolas telpu remontiem, veidojot tās atbilstoši mūsdienu un tehnoloģiskajām prasībām.

Jāatbalsta ikvienu pagasta iedzīvotāju iniciatīvu, kas veicinātu pašdarbības attīstību un jauniešu nodarbinātību kultūras, izglītības vai sporta jomā.

Kultūras un izglītības darbā realizēt pagastam nozīmīgus projektus, šo norišu atspoguļošanai piesaistot rajona un centrālo presi, radio un televīziju.

Vide

Ikviens no mums, kas dzīvo kādā no Vaidavas pagasta apdzīvotām vietām, vēlas ap sevi redzēt sakoptu un tīru vidi, kurā justies labi un būt lepnam par to, ka šeit dzīvojam. Tas panākams kopējā darbā, padarot pagastu pievilcīgu tūristiem.

Liela sadarbības iespējas ir ar Gaujas Nacionālo parku, kura teritorijā atrodamies.

Aktīvi jāizmanto bezdarbnieku nodarbināšanas iespējas sabiedriskajos darbos, izbeidzot līdzšinējo negatīvo praksi.

Vēlētāju apvienības
“APVIENOTAIS SARAKSTS
VAIDAVAI”
un
“VAIDAVIEŠI”
Aicina pagasta iedzīvotājus uz priekšvēlēšanu diskusiju
KULTŪRAS CENTRĀ
“VAIDAVA”
5. MARTĀ PL. 16.30
Nepieciešamības gadījumā pēc diskusijas nogādāsim mājās!

SARAKSTS NR 2
VĒLĒTĀJU APVIENĪBAS
"VAIDAVIEŠI"

DEPUTĀTU KANDIDĀTU SARAKSTS UN
PRIEKŠVĒLĒŠANU PROGRAMMA

1. JĀNIS BALODIS
2. TAIGA CAPA
3. GAĻINA KALNIŅA
4. JURIS EGLĪTIS
5. JĀNIS STRAZDIŅŠ
6. JURIS VAZDIKIS
7. SILVIJA KUPČE

Mēs, apvienojoties vēlētāju apvienībā "VAIDAVIEŠI" gribam pārstāvēt visa Vaidavas pagasta iedzīvotāju intereses - Briežgalu, Baužmalu, Podzēnus, ne tikai centrā dzīvojošos. Mūsu mērķis - panākt līdzsvarotu un pārdomātu budžeta izlietojumu katra pagasta iedzīvotāja interesēs. Vaidava ir ne tikai labiekārtots centrs, bet pagasts ar bagātu vēsturi, šodien un ikvienu iedzīvotāju, kas to veido.

Pārvalde, informācijas apmaiņa un sadarbība ar iedzīvotājiem

Šis laiks prasa izmainīt pieeju daudzām ierastām lietām. Viss maksā naudu, bet šis naudas nekad nebūs tik daudz, cik vēlētos. Tāpēc ir jāizstrādā pagasta attīstības plāns, jāatrod cilvēki, kas var un grib piesaistīt Eiropas fondu naudu. Ka tas ir iespējams, liecina citu pagastu pieredze. Ir jātiek laukā no šī inertā miera stāvokļa. Ir jāpilnveido informācijas apmaiņa starp pagasta padomi un katru iedzīvotāju.

Finanses, budžets

Mūsu pagasta attīstības pamatā ir nodrošināt katram cilvēkam iespēju strādāt, ir jāizmanto mūsu pagasta veiksmīgais ģeogrāfiskais novietojums, jāattīsta infrastruktūra tūristu piesaistīšanai. Jāizstrādā stratēģija kā ar to pelnīt.

Uzskatām, ka ir akūti nepieciešams izveidot pagasta komunālās saimniecības dienestu, kas pārņemtu katlu māju, pagasta ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu apkalpošanu.

Sociālā joma

Sociālie jautājumi ir paši svarīgākie tiem, kuri audzina bērnus, ir vecāka gadagājuma cilvēki vai dzīvo tālāk no centra. Jāapzina ikviena cilvēka vajadzības šai jomā un jāatrod ceļi, kā tās apmierināt. Vairumā gadījumu tas neprasa lielus līdzekļus, bet attieksmes maiņu pret šiem cilvēkiem.

Kultūra, izglītība, sports

Mūsu pagastā būtu lieliskas iespējas nodarboties ar sportu, apmeklēt kultūras pasākumus. Vai šīs iespējas tiek izmantotas? Ne tādā mērā, kā varētu vēlēties.

Kas veidos veselīgu, izglītotu un kulturālu jauno paaudzi, ja to nedarīsim mēs paši, iesaistoties pagasta aktivitātēs, rādot paraugu jaunatnei.

Vēlētāju apvienības "APVIENOTAIS SARAKSTS VAIDAVAI" un "VAIDAVIEŠI", jau šobrīd aktīvi sadarbojas: tiek izdota avīze, ko veicam Jūsu - pagasta iedzīvotāju un ne tikai kā vēlētāju interesēs. Mēs Jums piedāvājam

plašu tematiku - rakstus un intervijas ar vaidaviešiem un cilvēkiem kuri atraduši mūsu pagastā sev iedvesmu savam darbam, kuri savas aktīvo darbību sākuši šeit. Tā ir alternatīva avīze, kādu Jums būs iespējams saņemt arī pēc 12. marta vēlēšanām, ja sniegsiet atbalstu mūsu darbam.

Mēs jau šobrīd domājam, par vienmērīgu informācijas izvietošanas iespējām visā pagasta teritorijā, lai ikvienu attālāk dzīvojošo iedzīvotāju sasniegtu informācija par iespējām līdzdarboties pagasta dzīvē.

Vēlētāju apvienības "APVIENOTAIS SARAKSTS VAIDAVAI" un "VAIDAVIEŠI" atbalsta Vaidavā cienīti un ar savu darbu augstu novērtēti cilvēki. Cilvēki, kuru darbs ir bijis veltīts Vaidavas izaugsmei un attīstībai, kuri aicināja mūs būt aktīviem un domāt par pagasta nākotni un uzņemties atbildību. Tie ir bijušais kopsaimniecības un vēlāk pagasta vadītājs - Laimonis Mīlenbergs, savu atbalstu mūsu centieniem pauduši kopsaimniecības speciālisti Laimonis Bušs, Maija Jase, Ilga Mūrniece, Gaida Zasa, Triju zvaigžņu ordeņa kavalieris Jānis Gustsons, Valmieras rajonā atzīts un cienīts agronomis Inārs Šteins. Skolēnu un vecāku atzinību iemantojuši skolotāji Vismants Priedīte, Druvis Vanteris un citi vaidavieši.

Mūsu kandidāti nāk no visām pagasta apdzīvotajām vietām un ļoti labi apzinās to darba apjomu, ko nāksies darīt kļūstot par deputātu. Mēs zinām tās problēmas, kas satrauc patreizējās pagastvaras aizmirstos iedzīvotājus Podzēnos, Briežu galā un Baužmalā.

Pagasta vadībai un tās darbiniekiem jābūt līdzvērtīgai un saprotošai attieksmei tik pat pret podzēniešiem, briedēniešiem un Baužmalas ļaudīm, kā centra iedzīvotājiem. Ikviena vaidavietis ir lielākā vērtība un pamats šajā pašvaldībā, lai kur viņš pagasta teritorijā dzīvotu.

Vēlētāju apvienības
"APVIENOTAIS SARAKSTS
VAIDAVAI"
un
"VAIDAVIEŠI"
Aicina pagasta iedzīvotājus uz priekšvēlēšanu diskusiju
KULTŪRAS CENTRĀ
"VAIDAVA"
5. MARTĀ PL. 16.30
Nepieciešamības gadījumā pēc diskusijas nogādāsim mājās!
